

برنامه‌ریزی و تخصیص بهینه منابع تولید کشاورزی در شرایط عدم

قطعیت؛ کاربرد رهیافت چندهدفه برنامه‌ریزی آرمانی فازی

عباس امینی: استادیار جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران*

وصول: ۱۳۹۰/۰۵/۳۰ پذیرش: ۱۳۹۱/۱/۲۰، صص ۱۲۸-۱۰۷

چکیده

نادقیق بودن و عدم قطعیت از جمله جوانب انتساب ناپذیر در برنامه‌ریزی‌ها و تصمیم‌گیری‌های زراعی است. لحاظ نمودن عدم قطعیت در بهینه‌سازی برنامه‌ریزی محصول و مدیریت منابع آب و خاک، طی سال‌های اخیر به کمک انواع مدل‌ها و رهیافت‌های برنامه‌ریزی ریاضی فازی میسر شده است. تحقیق حاضر به معروفی و کاربرد رهیافت چندهدفه برنامه‌ریزی آرمانی فازی (FGP) در بهینه‌سازی الگوی کشت و برنامه‌ریزی کاربری اراضی زراعی در شرایط عدم قطعیت در منطقه روستایی برآن شمالي در شرق شهر اصفهان می‌پردازد. برای این منظور معیارهای چندگانه حداکثرسازی سطح زیرکشت، سود خالص و فرصت‌های اشتغال در قالب اهداف فازی و کاهش هزینه‌ها و جلوگیری از فشار بر منابع آب (تصویر ماهانه) در کنار محدودیت‌های ماهانه نیروی کار و تابوب زراعی نیز در قالب محدودیت‌های فازی در تدوین مدل تحقیق در نظر گرفته شده‌اند. علاوه بر رهیافت FGP با عنوان مدل اصلی تحقیق، مدل‌های GP و LP: یک‌گزینی نیز تدوین و همگئی به کمک نرم‌افزار LINDO حل گردیدند. تحلیل کمی نتایج حاصل، بیانگر برتری رهیافت FGP بر دیگر مدل‌ها به لحاظ دستیابی همزمان به اهداف و همچنین کاهش هزینه‌ها و مصرف منابع آب نسبت به الگوی کشت فعلی، با وجود مجموع سطح زیرکشت تقریباً برابر در این دو الگو می‌باشد که نشان‌دهنده بهینه نبودن وضعیت موجود بهره‌برداری از منابع آب و خاک‌در منطقه مورد مطالعه‌است. ترکیب کشت محصولات در الگوی FGP با حذف جو، برنج، ذرت دانه‌ای و پیاز، کاهش سطح زیرکشت یونجه و افزایش سطح زیرکشت گندم و سیب‌زمینی نسبت به الگوی فعلی به گونه‌ای تغییر کرده است که مجموع سطح زیرکشت این دو الگو تقریباً مساوی می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: برنامه‌ریزی زراعی، بهینه‌سازی تخصیص منابع، عدم قطعیت و برنامه‌ریزی آرمانی فازی.

۱. مقدمه

تعیین مقدار بهینه آبی که باید به هر محصول اختصاص داده شود. انتخاب نوع محصول بایستی با تلفیق همه اهداف و ملاحظه تمامی ابعاد و جوانب متعارض برنامه‌ریزی کشاورزی صورت پذیرد. پس از انتخاب نوع محصول سؤال اساسی آن است که چه

مدیریت منابع آب و خاک در سیستم‌های کشاورزی مستلزم اتخاذ تصمیم در سه زمینه اصلی می‌باشد که عبارتند از انتخاب بهینه محصول، تخصیص بهینه زمین به محصولات انتخاب شده و

شرایط تضاد داشتن هدف‌های مدیران و محدود بودن منابع تولید، می‌توان بهترین جواب‌ها را برای دستیابی به این هدف‌ها پیدا کرد. در این زمینه کاربرد مدل‌های چندهدفه بسیار مفید است. با توجه به ویژگی‌های خاص الگوهای زراعی، تناوب کشت گیاهان زراعی، تقویم عملیات زراعی و آبیاری محصولات مختلف رایج در مناطق، طیف بسیار وسیع از ترکیب کشت گیاهان زراعی، وجود محدودیت زمین‌های قابل کشت و رقابت جدی محصولات در کسب آب مورد نیاز (که ناشی از تیپ‌های تناوبی مختلف رایج در مناطق است)، مهم‌ترین مدل دربرگیرنده اطلاعات فوق مدل‌های برنامه‌ریزی ریاضی است. برنامه‌ریزی ریاضی بایستی نه به عنوان یک تکنیک محاسباتی و بهینه‌سازی، بلکه به عنوان یک روش تحلیلی مدنظر قرار گیرد. برنامه‌ریزی ریاضی قادر است رفتارهای اقتصادی را در فعالیت‌های اقتصادی مدل‌سازی نماید، خواه این رفتار متعلق به افراد درگیر فعالیت‌های اقتصادی باشد و خواه متعلق به سیستم اقتصادی مورد نظر محقق. بطور کلی روش برنامه‌ریزی ریاضی مبتنی بر فرض بهینه‌سازی (حداکثرسازی یا حداقل‌سازی) تحت عوامل محدودکننده می‌باشد. بر اساس چنین روشی بهترین راه رسیدن به هدف در مدل مشخص می‌شود. به این منظور بایستی هدف مورد نظر بطور روشن بیان و در مدل به درستی لحاظ گردد. تعیین الگوی مناسب کشت توسط کشاورز از عوامل بسیار مؤثر بر حداکثرسازی سودآوری وی است. استفاده بهینه کشاورزان از منابع محدود در تولید محصول در بهبود درآمد آنها و همچنین توسعه کشاورزی کشور نقش فراوانی دارد و از جمله روش‌های دستیابی به الگوهای بهینه کشت، استفاده از مدل‌های برنامه‌ریزی

مقدار از منابع پایه به هرکدام از انواع محصولات اختصاص یابد تا منابع موجود بطور کارا و مؤثر مورد استفاده و بهره‌برداری قرار گیرند و رضایت‌بخش‌ترین موازن^۱ نیز در رابطه با اهداف متعارض و چندوجهی حاصل شود. بهر حال امکان‌پذیر بودن گزینه‌های بدیل برای تصمیم را در واقع میزان موجودی منابع و نیاز هر فعالیت به آنها تعیین و مدیریت می‌کند(۱۶).در برنامه‌ریزی بخش کشاورزی روشنی را باستی برگزید که بتواند روابط و آثار موجود میان کلیه فعالیت‌های درون‌بخشی را بطور همزمان و پویا در نظر گیرد و ضمن ملاحظه داشتن توانایی‌ها و محدودیت‌ها، منطقی‌ترین راه رسیدن به هدف‌ها را برای برنامه‌ریزان مشخص سازد. به عبارت دیگر، مدیریت منابع خاک و آب شامل تعیین و تشخیص تغییرات کاربری اراضی، درک و فهم الگوهای کاربری‌های فعلی و ارزیابی فواید و هزینه‌های اقتصادی و اکولوژیکی ناشی از فعالیت‌های مختلف کاربری اراضی و به همان اندازه یافتن بهترین گزینه‌ها برای هر منطقه است (۲۲). اهمیت و حساسیت این امر زمانی بیشتر آشکار می‌شود که پدیده تقابل و حتی تضاد بین هدف‌ها در محیطی تقریباً کنترل نشدنی وجود داشته باشد. بطور مثال هدف‌های اقتصادی ظاهراً در تقابل با هدف‌های حفظ محیط زیست و منابع طبیعی است و یا هدف دستیابی به سطح خاصی از تولید یک محصول زراعی ممکن است در تضاد با توسعه و افزایش تولید محصول زراعی دیگر باشد. با پیشرفت‌های علمی و تلاش محققان در دهه‌های اخیر، روش‌های نوینی در برنامه‌ریزی به وجود آمده که با بکارگیری آنها در

می‌نماید. بنابراین در نظر داشتن و وارد نمودن چنین عدم قطعیت‌ها و انعطاف‌پذیری‌هایی در برنامه‌ریزی‌ها و سیاست‌گذاری‌های بخش کشاورزی، به نتایج منطقی تری انجامیده و بیشتر مورد پذیرش و قبول واقع می‌گردد. نظریه مجموعه‌های فازی^۱ به عنوان نظریه‌ای ریاضی برای مدل‌سازی و صورت‌بندی ریاضی ابهام و عدم قطعیت، از جمله مفیدترین رهیافت‌هایی است که امکان بیان و لحاظ نمودن این عدم قطعیت‌ها را فراهم می‌آورد (۲). این نظریه طی چندین دهه گذشته با استقبال بسیار زیاد محققین و مجامع علمی از آن، کاربردهای فراوانی در جنبه‌های گوناگون برنامه‌ریزی کشاورزی و مدیریت مزرعه داشته است و بطور کلی معمول‌ترین روش برای بحث و بررسی عدم قطعیت‌ها در تحلیل تصمیم‌گیری‌های گروهی و چندمعیاره‌شناسه شده است (۳). در ادامه بحث به مواردی از کاربردهای عملی آن در برنامه‌ریزی‌های ریاضی برای تصمیم‌گیری‌های زراعی اشاره خواهد شد.

منطقه مورد مطالعه در تحقیق حاضر، منطقه کاملاً رستایی دهستان برآآن شمالی واقع در شمال رودخانه زاینده‌رود در شرق شهر اصفهان می‌باشد. این منطقه دارای وسعتی برابر ۱۶۶/۷۵ کیلومتر مربع و جمعیتی معادل ۱۹۵۲۱ نفر است که در ۲۸ روستا سکونت دارند. بیش از ۷۰ درصد جمعیت این منطقه رستایی در بخش کشاورزی اشتغال دارند و این بخش تأمین‌کننده اصلی فعالیت‌های اقتصادی و موتور محركه توسعه اقتصادی منطقه بشمار می‌رود. در سطح بیش از ۴۱ هزار هکتار اراضی زراعی قابل کشت منطقه،

ریاضی است که در کشاورزی کاربرد فراوانی دارد و به خوبی می‌تواند پاسخگوی مسائل کشاورزان و مسئولان کشاورزی باشد (۶).

آنچه در مسائل برنامه‌ریزی کشاورزی و مدیریت منابع تولید زراعی و همچنین تصمیم‌گیری‌ها و رفتارهای کشاورزان از اهمیت بسزایی برخوردار است و نبایستی در اقدامات مدیریتی مورد غفلت برنامه‌ریزان و تصمیم‌گیران واقع گردد، وجود عدم قطعیت^۱ می‌باشد. این امر هم در رابطه با عدم امکان تعیین اهداف قطعی و دقیق اقتصادی و اجتماعی در کوتاه‌مدت و حتی بلند‌مدت صادق است و هم در رابطه با تعیین دقیق موجودی هر کدام از منابع تولید و رفتار فرد کشاورز در بهره‌برداری از آنها، بخصوص در مقیاس‌های بزرگ‌تر از مزرعه. برای مثال در موقع بروز کم‌آبی و عدم دسترسی کشاورز به منابع آب سطحی (امری که در سال‌های اخیر در منطقه مورد مطالعه که یکی از مراکز و قطب‌های مهم تولید کشاورزی در استان اصفهان به حساب می‌آید و کشاورزی عمده‌ترین فعالیت اقتصادی و منبع تأمین معاش جمعیت صدرصد رستایی آن می‌باشد، هم بدلیل خشکسالی‌ها و هم بدلیل سوء مدیریت اصلی‌ترین منبع تأمین آب سطحی منطقه یعنی زاینده‌رود فراوان شاهد آن و خسارت‌های کلان اقتصادی ناشی از آن برای کشاورزان منطقه بوده‌ایم)، فشار بیشتر بر منابع آب زیرزمینی برای جبران بخشی این خسارات، گرچه به لحاظ پایداری زیستی مردود و خود موجب تخریب منابع محیطی است، اما تا اندازه‌ای هم غیر قابل اجتناب و شاید توجیه‌پذیر

محدودیت‌های فازی مسأله، از رویکرد چندهدفه برنامه‌ریزی آرمانی فازی (MOFGP)^۱ به عنوان روش اصلی تحقیق استفاده شده است. در ادامه این بخش و پیش از تشریح متادلوزی فوق در بخش مواد و روش‌ها، به چند نمونه از مطالعاتی که با این رویکرد در رابطه با مسائل تصمیم‌گیری‌های زراعی و برنامه‌ریزی محصول انجام شده است اشاره می‌کنیم. گوپتا و همکاران^(۲) در مطالعه‌ای با عنوان «تصمیم‌گیری چندمعیاره فازی برای برنامه‌ریزی کشت محصول در حوضه آبریز نُرمادا»، یک مدل برنامه‌ریزی خطی فازی چندهدفه^(۳) (MOLFP) را برای حل مشکلات آب و مدیریت آب آبیاری، تخصیص بهینه زمین و تعیین الگوی مناسب کشت طراحی و تدوین نموده‌اند. اهداف مدل شامل حداقل‌سازی سطح زیرکشت، سطح محصولات به‌نسبت رتبه و اهمیت آنها، ایجاد فرصت‌های اشتغال، کالری حاصل از تولید محصولات و سود خالص و حداقل‌سازی سرمایه‌گذاری و هزینه‌های متغیر بوده‌اند و محدودیت‌های مدل را نیز زمین، آب، حد مجاز برداشت از آبهای زیرزمینی و حدود بالا و پایین تولید برخی محصولات تشکیل می‌دهند. میزان دستیابی به هر کدام از اهداف تحقیق با حل مدل‌های خطی جداگانه‌ای بدست آمده و در ادامه الگوی کشتی نیز با حل یک مدل چندهدفه فازی برای تمامی اهداف مشخص شده است. میزان تعارض اهداف با یکدیگر در یک ماتریس بازده^(۴) مورد ارزیابی و تحلیل قرار گرفته و مناسب‌ترین الگوی کشت براساس توافق و

۸ محصول زراعی عمده شامل گندم، جو، برنج، ذرت دانه‌ای، ذرت علوفه‌ای، یونجه، سیب‌زمینی و پیاز کشت می‌شود. هدف اصلی برنامه‌ریزی محصول و تخصیص بهینه منابع تولید زراعی در این مطالعه حداکثرسازی سطح زیر کشت، سود خالص یا عایدی اقتصادی (بازده برنامه‌ای) و ایجاد اشتغال کشاورزی به عنوان مهم‌ترین جوانب اقتصادی و اجتماعی برای تضمین پایداری و ماندگاری جمعیت در سیستم زراعی این منطقه روستاییاست که به عنوان اهداف مسأله، بصورت فازی در مدل تحقیق لحاظ می‌شوند. عمده‌ترین محدودیت‌های مسأله نیز به منابع آب کشاورزی منطقه اختصاص خواهد داشت. با توجه به اهمیت بسیار زیاد منابع آب به عنوان اساسی ترین مؤلفه محیطی و نیز نقش کلیدی آن در تعیین الگوی کشت سیستم زراعی منطقه با توجه به خشکسالی‌ها و نوسانات موجودی منابع سطحی و زیرزمینی، محدودیت‌های موجودی منابع آب نیز بصورت ماهانه و غیرقطعی (فازی) در نظر گرفته شده‌اند. همچنین نیاز نیروی کار محصولات منطقه در ماههای مختلف سال و متعاقب آن موجودی نفر- روز نیروی کار موجود منطقه بر اساس جمعیت بیکار و شاغلین کشاورزی نیز بصورت ۱۲ محدودیت ماهانه فازی لحاظ شده‌اند. علاوه بر این، موجودی سرمایه و تناوب زراعی نیز محدودیت‌های فازی دیگر مسأله تحقیق هستند و محدودیت زمین در هر کدام از فصل‌های زراعی نیز بصورت قطعی در نظر گرفته شده‌اند. بر این اساس در تحقیق حاضر برای تحقق اهداف چندگانه فازی و نیز لحاظ نمودن همزمان

1- Multi-Objective Fuzzy Goal Programming
 2- Normada River Basin
 3- Multi-Objective Linear Fuzzy Programming
 4- Pay-off Matrix

گرفته شده‌اند. اهداف چندگانه تحقیق شامل حداکثرسازی سود، تولید و سطح زیرکشت و حداقل سازی مصرف آب، سرمایه‌های نقدی و استفاده از نهاده‌های کود، ماشین و نیروی انسانی می‌شود. از حل مدل برنامه‌ریزی فازی تحقیق سطوح زیرکشت انواع محصولات و میزان دستیابی به هر کدام از اهداف مطالعه بدست آمده و برای هر کدام نیز حدود بالا و پایینی محاسبه شده است. در ادامه با در نظر گرفتن ساختارهای اولویتی متفاوتی برای اهداف، الگوهای کشت متناظر و میزان تولید و سود حاصل از آنها نیز بدست آمده‌اند. در انتهای نیز الگوی کشت بدست آمده از حل مدل و میزان دستیابی به اهداف بر مبنای آن، با الگوی فعلی کشت مورد مقایسه قرار گرفته و برتری آن نشان داده شده است. شارما و همکاران (۲۹) نیز در مطالعه‌ای تحت عنوان «رهیافت برنامه‌ریزی آرمانی فازی برای برنامه‌ریزی توسعه روستایی منطقه‌ای» در منطقه روستایی Hooghly در استان بنگال غربی هندوستان، به ارزیابی فرصت‌های اشتغال در نواحی روستایی از طریق کمینه کردن هزینه‌های عملیاتی و افزایش فعالیت‌های اقتصادی زارعین روستایی پرداخته‌اند. اهداف عمده مطالعه حاضر، شامل حداکثرسازی بهره‌برداری از اراضی، حداکثرسازی ایجاد اشتغال و همچنین درآمد زارعین با توجه به جمیع محدودیت‌های موجود، بر اساس رهیافت برنامه‌ریزی چنددهدفه آرمانی در حالت فازی بوده است. این مطالعه یک مدل برنامه‌ریزی آرمانی فازی با ساختار اولویتی^۱ را برای بررسی اهداف مورد نظر در برنامه‌ریزی توسعه روستایی منطقه معرفی و ارائه

مصالحه بین اهداف تعیین شده است. شاهو و همکاران (۲۷) در مطالعه‌ای با عنوان «مدل‌های مدیریتی مبتنی بر برنامه‌ریزی خطی و چنددهدفه فازی برای برنامه‌ریزی سیستم بهینه زمین-آب-محصول»، مدل‌هایی را بر مبنای بهینه‌سازی فازی برای برنامه‌ریزی و مدیریت سیستم‌های موجود زمین، آب و گیاه طراحی و تدوین کردند. تلاش محققین در این مطالعه بر تخصیص بهینه منابع آب و خاک در یک سیستم چند محصوله و در حالت تصادفی بوده است تا سه هدف حداکثر تولید، حداکثر عایدی اقتصادی و حداکثر هزینه نیروی کار با ملاحظه محدودیت‌های مانند زمین قابل کشت، آب در دسترس، حد مجاز برداشت از آبهای زیرزمینی و حدود بالا و پایین تولید برخی محصولات در منطقه مورد مطالعه حاصل شود. در مطالعه دیگری توسط بیس‌واس و پال (۸) با عنوان «کاربرد تکنیک برنامه‌ریزی آرمانی فازی برای برنامه‌ریزی کاربری زمین در سیستم‌های زراعی»، این روش برای مدل‌سازی و حل مسائل برنامه‌ریزی کاربری زمین در نظامهای کشاورزی برای تولید بهینه چندین محصول فصلی در یک سال زراعی استفاده شده است. در این مطالعه نیز که در ناحیه روستایی نادیا^۱ در استان بنگال غربی هندوستان انجام گرفته، عواملی همچون بهره‌برداری از کل تمامی زمین‌های قابل کشت، میزان موجودی و نیاز محصولات به هر کدام از منابع تولیدی شامل نهاده‌های آب، ماشین، نیروی کار، کودهای شیمیایی، سطوح مطلوب و مورد انتظار تولید محصولات مختلف و نیز کل سود مورد انتظار مزرعه بصورت فازی تشریح شده و در نظر

به منظور ارائه سیاست‌های کمی و طراحی یک ابزار تصمیم‌سازی (DSS)^۱ برای پشتیبانی از تصمیمات کوتاه‌مدت و میان‌مدت بخش زراعی شرق استان مازندران، دنبال شده است. اهداف مدل نیز شامل آرمان بکارگیری زمین، آرمان تولید، معادلات آرمانی نسبت‌های تولید (بر اساس نیاز غذایی منطقه و شباهت برخی محصولات به لحاظ ارزش و امنیت غذایی)، آرمان مصرف آب، بکارگیری نیروی کار، ساعت‌کار ماشین‌آلات، سرمایه‌گذاری نقدی و آرمان سود ناخالص می‌باشد. با توجه به نتایج بدست آمده، انعطاف در ضرائب مدل (در رویکرد فازی)، با برطرف نمودن بی‌دقیقی مندرج در اطلاعات و داده‌های مورد استفاده، به بهبود نسبی الگوی کشت و در نتیجه بهره‌گیری مطلوب‌تر منابع و نهاده‌های تولیدی انجامیده است. قاسمی (۱۴) نیز در مطالعه خود با عنوان «برنامه‌ریزی تولید محصولات زراعی آبی شمال استان فارس در شرایط عدم قطعیت، رویکرد فازی»، با بهره‌گیری از رهیافت برنامه‌ریزی ریاضی فازی، مدلی را برای برنامه‌ریزی تولید محصولات زراعی آبی در شمال استان فارس در شرایط عدم قطعیت ارائه داده است. در مدل مذبور، با لحاظ نمودن محدودیت‌های مربوط به منابع آبی، زمین، مکانیزاسیون، سرمایه، نیروی کار و تنابوب زراعی، اهدافی چون حداکثرسازی سود ناخالص، حداکثرسازی بهره‌وری آب، حداکثرسازی سطح زیر کشت و حداقل‌سازی هزینه‌های متغیر مورد نظر بوده است. نتایج این تحقیق که در سناریوهای مختلف از نبود قطعیت تا قطعیت کامل اجرا شده، نشان می‌دهد که با افزایش میزان

می‌نماید که در آن اولویت اول با حداکثرسازی تولید است. با توجه به شرایط آب و هوایی منطقه مورد مطالعه و تناسب آن برای رشد و تولید محصول برجسته و پژوهش و در نتیجه کشت گسترده آن در منطقه، نتایج نشان می‌دهد که بهره‌وری تولید این محصول منوط به کاربرد مناسب نهاده‌های شیمیایی از قبیل کود و سموم، منابع طبیعی و سرمایه‌های انسانی است. ایتو و همکاران (۱۸) در مطالعه‌ای با عنوان: «مدلی برای برنامه‌ریزی محصول در مدیریت کشاورزی برای شرایط عدم قطعیت» با در نظر گرفتن محدودیت‌هایی شامل زمین و نیروی کار، مدلی را برای حداکثر کردن سود خالص اقتصادی مزرعه با رویکرد برنامه‌ریزی فازی فرموله نمودند. در رویکرد تازه این محققین، ضرائب تابع هدف و ضرائب فنی متغیرها در روابط محدودیت‌های مدل بصورت متغیرهای فازی و تصادفی در نظر گرفته شده‌اند و مدل مربوطه در سطوح احتمالی متفاوتی بصورت پیوسته برای این متغیرها حل شده است.

اسدپور و همکاران (۶) با هدف مطالعه اقتصادی سیاست‌های کمی تولید در بخش زراعی یکی از دشت‌های جلگه‌ای زیر حوضه هراز در استان مازندران، مطالعه‌ای را با عنوان «نظریه و کاربرد مدل برنامه‌ریزی خطی آرمانی فازی در بهینه‌سازی الگوی کشت»، به انجام رسانیده‌اند. این هدف کلان در چارچوب‌های تدوین مدل کالیبره بخش زراعت به منظور برآورد میزان منابع پایه (آب، زمین، خاک) و سایر منابع مانند کود، سم و ماشین‌آلات مورد نیاز در شرایط موجود؛ تعیین الگوی بهینه کشت محصولات زراعی با دو رویکرد یک‌هدفه و چند‌هدفه، با دو ساختار قطعی و فازی؛ مقایسه نتایج این مدل‌ها

برنامه‌ریزی چنددهدفه است که طی سال‌های زیاد کاربردهای عملی موفقیت‌آمیزی داشته است (۳۲). گرچه GP در مسائل برنامه‌ریزی و مدیریت مزرعه نیز بطور گستره‌های بکار گرفته شده است، اما ضعف آن این است که با استی تامامی پارامترهای مسئله در محیط برنامه‌ریزی بطور دقیق تعیین و بیان شوند. این پارامترها به علت ماهیت مبهم و نیز درک مبهم از آنها، در اکثر مسائل عملی تصمیم‌گیری بصورت نادری تعریف و بیان می‌شوند. بنابراین تخصیص سطوح آرمانی دقیق و معین به اهداف، تصمیم‌گیری در مسائل برنامه‌ریزی مزرعه را با مخاطره همراه می‌کند (۸).

تابع هدف مدل‌های GP، حداقل کردن مجموع انحرافات اهداف از مقادیر مطلوب آنهاست که توسط تصمیم‌گیرنده تعیین می‌شوند. از آنجایی که بسیاری از مسائل دنیای واقعی در محیطی نادری اتفاق می‌افتد، تعیین مقادیر مطلوب برای اهداف - به خصوص در رابطه با مسائل بزرگ‌مقیاس - کار مشکلی است. از جمله مفیدترین ابزارها برای بررسی و مدل‌سازی مسائل GP با اهداف نادری و غیرقطعی، تصوری مجموعه‌های فازی است. ادامه این قسمت به معرفی رویکرد کلی مدل‌های برنامه‌ریزی چنددهدفه فازی و پس از آن فرمول‌بندی مسئله با رویکرد برنامه‌ریزی آرمانی فازی می‌پردازد.

۲. برنامه‌ریزی چنددهدفه با اهداف و محدودیت‌های فازی

قطعیت، سود ممکن و همچنین سطح زیرکشت محصولات زراعی بدلیل قطعی شدن منابع مورد استفاده، افزایش می‌یابد. دریجانی و کوپاهی (۱۲) در مطالعه‌ای با عنوان «کاربرد تکنیک برنامه‌ریزی آرمانی قطعی و فازی در بهینه‌سازی تولیدات کشاورزی»، با استفاده از آمار و اطلاعات مزرعه نماینده‌ای واقع در منطقه سرپنیران استان فارس، ضمن حداکثرسازی حصول نسبی به اهداف چندگانه‌ای شامل بازده برنامه‌ای و اشتغال، حداقل نمودن ریسک، نیاز به اعتبارات از منابع غیررسمی، مصرف کود، سوم شیمیایی و علف‌کش‌ها اقدام به تعیین الگوی بهینه زراعی نموده و ضمن ارائه ساختار کلی مدل‌های برنامه‌ریزی آرمانی، نتایج حاصل از بکارگیری این مدل‌ها را مقایسه نموده‌اند.

۲. مواد و روش‌ها

برنامه‌ریزی و تخصیص منابع در کشاورزی یک تصمیم‌گیری چنددهدفه است و روش‌های مرسوم برنامه‌ریزی از جمله روش برنامه‌ریزی خطی معمولی قادر به لحاظ نمودن اهداف چندگانه و ارائه الگوی بهینه مطلوب نمی‌باشند. با استفاده از روش‌های برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری چندمعیاری (MCDM)^۱ می‌توان بطور همزمان اهداف نامتجانس و گاه متضاد بهره‌برداران را در الگوی برنامه‌ریزی لحاظ نمود (۴). از جمله معروف‌ترین و پرکاربردترین این روش‌ها مدل‌های برنامه‌ریزی آرمانی (GP)^۲ هستند. چارنژ و کوپر (۱۰) برای اولین بار مدل‌بازی برنامه‌ریزی آرمانی را معرفی کردند. GP یک تکنیک

صورت کلی یک مدل برنامه‌ریزی چند‌هدفه خطی (MOLP) را می‌توان اینگونه در نظر گرفت:

$$\begin{aligned} \text{Optimize } & Z(X) = (z_1(X), z_2(X), \dots, z_k(X)) \\ \text{subject to } & X \in S = \{X \in R^n | AX (\leq, =, \geq) b, X \geq 0, b \in R^m\}. \end{aligned} \quad (1)$$

مسئله یکسان بوده و برای مثال (مانند مسئله مورد بحث در مقاله حاضر) در صدد حداقل‌سازی همه آنها باشیم و بعضی (یا تمامی) محدودیت‌های مسئله نیز بسته به ماهیت موجودی منابع در دسترس بصورت فازی بیان شوند، آنگاه قالب کلی یک مدل FMOLP با اهداف و محدودیت‌های فازی بصورت زیر خواهد بود (۲۱):

$$\begin{aligned} z_k(X) &\approx g_k & ; & k = 1, 2, \dots, k, \\ \text{s. t. } & a_i(X) \approx b_i \text{ (or } AX \approx b) & ; & i = 1, 2, \dots, m. \end{aligned} \quad (2)$$

حداکثرسازی و محدودیت‌های از نوع بزرگ‌تر و مساوی) به عنوان مجموعه‌هایی فازی در فضای شدنی تعریف نمود. ساکاوا (۲۸) پنج نوع از این توابع شامل خطی، نمایی، هیپربولیک، معکوس هیپربولیک و خطی منکسر را پیشنهاد کرده است. نوع خطی توابع عضویت بیشتر از سایر انواع آن از سوی محققین بکار گرفته شده است (۱۵، ۲۵، ۳۱ و ۳۳). در مطالعه حاضر برای حل مسئله فوق، توابع عضویت خطی هر کدام از اهداف را بصورت:

در یک محیط تصمیم‌گیری فازی معمولاً اهداف مسئله بصورت فازی بیان می‌شوند و در اکثر قریب به اتفاق منابع موجود در رابطه با مسائل برنامه‌ریزی چند‌هدفه فازی (FMOLP) نیز تنها اهداف مسئله بصورت فازی بیان شده‌اند. اما محدودیت‌های مسئله نیز بسته به غیرقطعی و نادقیق بودن موجودی منابع مربوطه بصورت فازی قابل بیان هستند. چنانچه تمامی اهداف

در این مسئله عملگرها یا عبارت‌های ^۱ ^۲ ^۳ بیان‌گر منعطف بودن نابرابری‌ها یا نامعادلات اهداف و محدودیت‌ها بوده که از طریق بیان ریاضی مقادیر منعطف سطوح آرمانی اهداف یا سمت راست محدودیت‌ها بصورت مجموعه‌های فازی و توابع عضویت مربوط به آنها صورت می‌گیرد. یک هدف با سطح آرمانی نادقیق را می‌توان یک آرمان فازی^۱ در نظر گرفت. آرمان‌های فازی و محدودیت‌های فازی را می‌توان با استفاده از توابع عضویت^۲ و در نظر گرفتن مقادیر مجاز انحراف^۳ از آرمان‌ها یا مقادیر سمت راست یا به عبارت دیگر حدود تلرانس بالا (برای اهداف حداقل‌سازی و محدودیت‌های از نوع کوچک‌تر و مساوی) و پایین (برای اهداف

1- Fuzzy Goal

2- Membership Function

3- Allowable Deviation

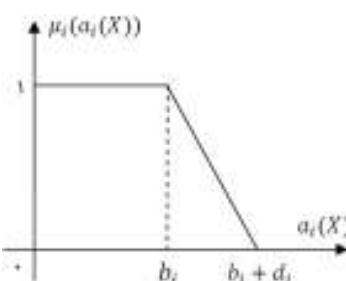
$$\mu_{1k}(z_k(X)) = \begin{cases} 1 & \text{if } z_k(X) \geq g_k, \\ 1 - \frac{g_k - z_k(X)}{d_{1k}} & \text{if } g_k - d_{1k} < z_k(X) < g_k, \\ 0 & \text{if } z_k(X) \leq g_k - d_{1k} \end{cases}$$

و توابع عضویت خطی هر کدام از محدودیت‌ها را نیز بصورت:

$$\mu_{2i}(a_i(X)) = \begin{cases} 1 & \text{if } a_i(X) \leq b_i, \\ 1 - \frac{a_i(X) - b_i}{d_{2i}} & \text{if } b_i \leq a_i(X) \leq b_i + d_{2i}, \\ 0 & \text{if } a_i(X) \geq b_i + d_{2i} \end{cases}$$

راست محدودیت‌ها یا همان موجودی منابع تولید مسئله هستند و a_i نیز معرف عناصر آمین سطر ماتریس ضرائب A می‌باشد. نمودارهای زیر اشکال این توابع عضویت را نشان می‌دهند.

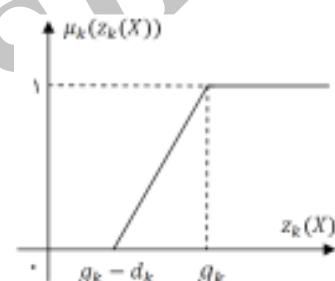
در نظر می‌گیریم که در آن ($k = 1, 2, \dots, k$) و d_{1k} ($i = 1, 2, \dots, m$) همانطور که گفته شد، به ترتیب مقادیر ثابتی معرف حداقل میزان انحراف قابل قبول از مقادیر آرمانی اهداف و مقادیر سمت

نگاره (۱) نمودارهای توابع عضویت خطی اهداف (راست) و آرمانهای (چپ) فازی فوق

تصمیم‌گیرنده در رابطه با هر کدام از اهداف یا محدودیت‌ها می‌باشد، باید ماکریم شوند. بنابراین در این روش، که با عنوان max-min نیز نامیده می‌شود، محدودیت‌های دیگری نیز - به تعداد اهداف و محدودیت‌های فازی - مبنی بر بزرگتر یا مساوی بودن تک‌تک توابع عضویت آنها از اشتراکشان (A)، به محدودیت‌های غیرفازی مسئله اضافه می‌گردد. به این ترتیب نهایتاً مسئله FMOLP به یک مسئله خطی یک‌هدفه تبدیل می‌شود. رویکرد دیگر برای حل مسائل چند‌هدفه فازی (FMOLP) مبتنی بر رهیافت معروف برنامه‌ریزی آرمانی (GP) است که از جمله رهیافت‌های عمده و بسیار مفید و پرکاربرد در حل

ادامه حل مسئله با روش زیمرمن (Zimmermann)، که بسیاری از مطالعات صورت گرفته در حوزه مسائل برنامه‌ریزی چند‌هدفه فازی با این روش انجام شده‌اند، مبتنی بر تلاقی مجموعه‌های اهداف و محدودیت‌ها برای یافتن بردار تصمیم بر اساس تئوری تصمیم فازی بلمن و زاده (Bellman and Zadeh) می‌باشد. به این منظور با تعریف یک عملگر مناسب (عمولاً عملگر min)، اشتراک تمامی توابع عضویت اهداف و محدودیت‌های فازی بدست می‌آید (A) و برای حصول بهترین تصمیم، به عنوانتابع هدف مسئله نهایی در نظر گرفته شده و max می‌شود. بعبارتی هر کدام از توابع $\mu_{1k}(z_k(X))$ و $\mu_{2i}(a_i(X))$ که بیانگر میزان یا درجه رضایتمندی

FGP و کاربردهای آن ارائه نموده‌اند. معروف‌ترین و پرکاربردترین مدل‌های فازی برای تدوین و حل مسائل برنامه‌ریزی آرمانی (FGP) توسط ناراسیمان (۲۳)، حنان (۱۵)، تیواری و همکاران (۳۰) و محمد (۲۱) ارائه شده است. در مدل‌های ناراسیمان و حنان، اهداف فازی با توابع عضویت مثلثی متقارن در نظر گرفته شده‌اند. کیم و وانگ در تلاش برای بهبود این مدل‌ها، روشی برای حل مدل‌های FGP با توابع عضویت مثلثی نامتقارن برای اهداف فازی معرفی کرده‌اند که در مقایسه با مدل‌های ناراسیمان و حنان مستلزم تعداد محدودیت‌های بیشتری است. یعقوبی و تمیز (۳۲) نیز با استفاده از رهیافت برنامه‌ریزی آرمانی MINMAX توسعه دیگری از مدل FGP حنان با جوانب بیشتری در رابطه با توابع عضویت مثلثی نامتقارن برای اهداف فازی ارائه کرده‌اند.

روش محمد (۲۱) برای تدوین مدل برنامه‌ریزی آرمانی فازی بر این اصل مبتنی است که چون حداقل مقدار هر تابع عضویتی برابر ۱ است، بنابراین ماکریم کردن یک تابع عضویت معادل آن است که از طریق حداقل کردن متغیر انحرافی منفی آن از یک، تا حد ممکن به این مقدار آرمانی نزدیک شود. بنابراین در تدوین مدل‌های FGP براساس این روش، هر کدام از توابع عضویت با در نظر گرفتن بزرگ‌ترین مقدار عضویت (مساوی ۱) به عنوان سطح مطلوب و آرمانی و معرفی متغیرهای انحرافی مثبت و منفی، به آرمان‌های عضویت تبدیل می‌شوند و سپس در تابع دستیابی آرمانی، انحراف‌های منفی با توجه به اهمیت نسبی دستیابی به سطح آرمانی مربوط به هر کدام حداقل می‌شوند. از این طریق مسئله به یک GP تبدیل شده و با هر کدام از روش‌های حل مدل‌های GP

مسئل مسائل برنامه‌ریزی چندهدفه محسوب می‌شود. در ادامه به تشریح این رویکرد (برنامه‌ریزی آرمانی فازی (FGP)^۱) با روش محمد (۲۱) خواهیم پرداخت.

۲.۲. رهیافت برنامه‌ریزی آرمانی برای حل مدل‌های برنامه‌ریزی چندهدفه فازی (برنامه‌ریزی آرمانی فازی: (FGP)

بکار گرفتن نظریه فازی در برنامه‌ریزی آرمانی، همانگونه که پیش از این اشاره شد، به تصمیم‌گیرنده این امکان را می‌دهد که سطوح آرمانی اهداف و نیز محدودیت‌ها را بطور نادقيق و با استفاده از عبارات مبهم و زبان طبیعی و در قالب یک فاصله در نظر بگیرد. پس از آنکه زاده این نظریه را در سال ۱۹۶۵ مطرح نمود و متغیرهای زبانی را برای بیان مفاهیم مبهم و نادقيق معرفی کرد، زیمرمن (۳۴) اولین محققی بود که این نظریه را در مسائل تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی خطی بکاربرد. ناراسیمان (۲۲ و ۲۴) و ایگنیزیو (۱۷) استفاده از نظریه مجموعه‌های فازی را برای حل مسائل با اهداف چندگانه از طریق تدوین مدل‌های برنامه‌ریزی آرمانی مورد بررسی قرار داده و بسط دادند. حنان (۱۵) با بسط مدل ناراسیمان، روشی برای حل آن ارائه کرد. از آن زمان تحقیقات بسیار زیادی با این رویکرد انجام شده و جنبه‌های مختلفی از تصمیم‌گیری با استفاده از مدل‌های FGP در ادبیات این متداول‌تری بررسی شده است که برای نمونه می‌توان به مطالعات حنان (۱۵)، رابین و ناراسیمان (۲۶)، تیواری و همکاران (۳۰)، وانگ و فو (۳۱)، کیم و وانگ (۲۰) و چن و تسای (۱۱) اشاره کرد. چنان‌وکوتا (۹) بررسی و طبقه‌بندی جامعی را از مدل‌های

نامساعد، در همه موارد متغیرهای انحرافی منفی هستند و به این ترتیب مدل چندهدفه فازی (رابطه ۲) با توجه به توابع عضویت (روابط ۳ و ۴) بصورت مدل برنامه‌ریزی آرمانی خطی زیر درمی‌آید:

$$\begin{aligned} & \min \sum_{k=1}^k w_{1k} n_{1k} + \sum_{i=1}^m w_{2i} n_{2i} \\ \text{s.t. } & 1 - (g_k - z_k(X)) / d_{1k} + n_{1k} - p_{1k} = 1 \quad k = 1, 2, \dots, k, \\ & 1 - (b_i - a_i(X)) / d_{2i} + n_{2i} - p_{2i} = 1 \quad i = 1, 2, \dots, m, \\ & X \geq 0, \quad n_{1k} \geq 0, \quad p_{1k} \geq 0, \quad n_{2i} \geq 0, \quad p_{2i} \geq 0, \\ & n_{1k}, p_{1k} = 0, \quad n_{2i}, p_{2i} = 0. \end{aligned} \quad (5)$$

پس از ساده کردن معادلات، این مدل بصورت زیر خواهد بود:

$$\begin{aligned} & \min \sum_{k=1}^k w_{1k} n_{1k} + \sum_{i=1}^m w_{2i} n_{2i} \\ \text{s.t. } & \frac{1}{d_{1k}} (z_k(X)) + n_{1k} - p_{1k} = \frac{g_k}{d_{1k}} \quad k = 1, 2, \dots, k, \\ & \frac{1}{d_{2i}} (a_i(X)) - n_{2i} + p_{2i} = \frac{b_i}{d_{2i}} \quad i = 1, 2, \dots, m, \\ & X \geq 0, \quad n_{1k} \geq 0, \quad p_{1k} \geq 0, \quad n_{2i} \geq 0, \quad p_{2i} \geq 0, \\ & n_{1k}, p_{1k} = 0, \quad n_{2i}, p_{2i} = 0. \end{aligned} \quad (6)$$

رابطه با هر کدام از اهداف نیز می‌باشد. بزرگ‌تر بودن مقدار مجاز انحراف برای یک هدف بیانگر اهمیت کمتر آن می‌باشد. بنابراین رابطه بین برنامه‌ریزی آرمانی و برنامه‌ریزی فازی را اینگونه می‌توان بیان کرد (۲۱): «هر برنامه خطی فازی معادل یک برنامه آرمانی خطی وزنی است که اوزان نسبی اهداف برابر با معکوس مقدار انحراف مجاز آنها از سطوح مطلوب‌شان می‌باشد (یعنی $w_{1k} = 1/d_{1k}$ و $w_{2i} = 1/d_{2i}$)».

۲. متغیرها، پارامترها و داده‌های مورد نیاز مدل x_i سطح زیر کشت محصول آم ($i = 1, 2, \dots, s$)
۳. اندیس فصل زراعی ($s = 1$) کشت‌های بهاره و ۲
۴. کشت‌های پاییزه

پارامترهای w_{1k} و w_{2m} در این مدل بیانگر اوزان نسبی هر کدام از اهداف و محدودیت‌ها هستند. برای بدست آوردن این اوزان، محمد (۲۱) به رابطه بین برنامه‌ریزی آرمانی و برنامه‌ریزی فازی بطور کلی پرداخته و این رابطه را اینگونه بیان می‌کند که برنامه‌ریزی آرمانی و برنامه‌ریزی فازی رهیافت‌هایی برای حل مسائل برنامه‌ریزی چندهدفه خطی تلقی شده و هر دو روش نیازمند یک سطح مطلوب یا آرمانی برای هر کدام از اهداف هستند که توسط تصمیم‌گیرنده یا تحلیل‌گر تعیین می‌شوند. علاوه بر سطوح آرمانی اهداف، برنامه‌ریزی فازی همچنین نیازمند مقادیر ثابتی بعنوان مقادیر مجاز انحراف در

تکمیل «پرسشنامه بهره‌برداری طرح آمارگیری هزینه تولید محصولات عمده زراعی» جمع‌آوری گردید. برآورد موجودی سرمایه در منطقه نیز بدليل نبودن آمار و اطلاعات مدون، با حل یک مدل LP کالیبره برای حداکثرسازی سود صورت گرفت. در این مدل که بر اساس الگوی کشت فعلی منطقه تدوین گردید، متغیرهای تصمیم معادل سطح زیر کشت فعلی (یا کوچکتر از آن) و موجودی سرمایه بصورت متغیر در نظر گرفته شد تا میزان آن برآورد گردد (۵ و ۱۹). نیاز نیروی کار محصولات در طول دوره زراعی (L_i) نیز به تفکیک دوره‌های کاشت، داشت و برداشت و از طریق پرسشنامه مجزای دیگری برآورد گردید. برآورد ماهانه نیاز آبی محصولات منطقه با مراجعته به گزارش «برآورد نیاز آب مورد نیاز گیاهان عمده زراعی و باغی کشور» مؤسسه تحقیقات آب و خاک سازمان تحقیقات کشاورزی (۱۳) و بکارگیری نرم‌افزارهای OPTIWAT و NETWAT انجام شد. اساس این برآوردها معادله استاندارد پنمن- مانیث برای محاسبه تبخیر و تعرق مرجع (ET_0) و واقعی (ET_c) محصولات می‌باشد. موجودی منابع آب سطحی براساس رکوردهای روزانه بانک اطلاعات نرم‌افزاری «شرکت میراب زاینده‌رود» محاسبه گردید و برآورد ماهانه آب‌های زیرزمینی منطقه نیز بر اساس اطلاعات و آمار موجود در معاونت بهره‌برداری و معاونت مطالعات سازمان آب منطقه‌ای اصفهان، پس از پردازش‌های طولانی زمین‌آماری در محیط GIS صورت گرفت. مجموعه این داده‌ها (ضرائب فنی و موجودی منابع یا مقادیر سمت راست محدودیت‌ها) در جداول شماره (۱) و (۲) آمده است.

- k: اندیس ماههای ۱۲ گانه سال (۱۲، ۱، ۲، ...)
- p: قیمت بازار (فروش) برای واحد محصول آام (برحسب میلیون ریال بر تن)
- y: عملکرد در هکتار محصول آام (برحسب تن بر هکتار)
- c: مجموع هزینه در هکتار محصول آام (برحسب میلیون ریال بر هکتار)
- L_{ik}: مجموع نیروی کار لازم در هکتار محصول آام در ماه k از سال (برحسب نفر- روز بر هکتار)
- t: مجموع نیروی کار لازم در هکتار محصول آام در طول دوره کشت (برحسب نفر- روز بر هکتار)
- M_{dik}: کل نیروی فعال (بیکار و شاغل کشاورزی) در ماه k از سال (برحسب نفر- روز)
- A: کل زمین‌های قابل کشت منطقه (برحسب هکتار)
- Cr: کل موجودی سرمایه در منطقه (برحسب میلیون ریال)
- IWR_{ik}: آب آبیاری مورد نیاز محصول آام در ماه k از سال (برحسب ۱۰۰۰ متر مکعب بر هکتار)
- SW_k: مجموع آبهای سطحی در دسترس منطقه در ماه k از سال (برحسب ۱۰۰۰ متر مکعب)
- GW_k: مجموع آبهای زیرزمینی در دسترس منطقه در ماه k از سال (برحسب ۱۰۰۰ متر مکعب)
- η_a : راندمان آبیاری آبهای سطحی در منطقه مورد مطالعه (درصد)
- η_b : راندمان مزرعه‌ای آبهای زیرزمینی در منطقه مورد مطالعه (درصد)
- داده‌های مربوط به ضرائب فنی هزینه و سود خالص یا عایدی بر هکتار (از رابطه $N_i = p_i \cdot y_i - c_i$)
- از طریق مصاحبه با کارشناسان جهاد کشاورزی شهرستان و مراکز خدمات کشاورزی دهستان و

جدول (۱) داده‌های مورد نیاز (ماتریس ضرائب فنی متغیرها)

فعالیت‌ها (محصولات زراعی عده در منطقه)								اهداف و محدودیت‌ها
X _۸ پیاز	X _۷ سبزیجنبی	X _۶ یونجه	X _۵ علوفه‌ای	X _۴ ذرت	X _۳ دانه‌ای	X _۲ برنج	X _۱ گندم	
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	سطح زیرکشت (مکtar)
۱۹/۷۶	۵۱/۷۷	۹/۸۷	۳۰/۸۱	۱۱/۰۴	۲۲/۴۸	۷/۰۱	۸/۸۹	سود خالص (میلیون ریال)
۱۳۷/۳	۱۴۰/۷۵	۸۴/۲	۳۷/۲۹	۳۲/۳	۷۱/۱	۱۹/۳۹	۲۲/۳۹	اشتغال (نفر- روز)
۴/۱	۵/۴	۸	۱۳/۲۱	۵/۵۱	۴/۲۲	۰	۰	مهر
.	صرف آب (۱۰۰ m ^۳)
.	
.	۱۵/۰۸	۱۲/۶	۲۰/۰۱	۱۹/۱	۲۸/۰۶	۰	۰	شهریور
۶۰/۲	۶۱/۰۲	۱۰۴/۲	۶۳/۲۴	۷۸/۵۸	۱۵۱/۹۳	۴۰/۶	۴۸	کل
۴/۵۲	۱۰/۱	۱۳/۰۵	۲/۵	۴	۷/۱	۳/۵۳	۱/۵۷	نیروی کار (نفر- روز)
.	شهریور
.	
۲/۲۶	۱۰/۱	۱۴/۶	۱۱/۳۳	۴	۱۴	۰	۰	شهریور
+1	-1	-1	-1	-1	-1	+1	+1	تداوب زراعی
۳۵/۴۹	۴۸/۲۳	۱۶/۵۳	۲۱/۰۴	۱۲/۹۶	۲۳/۰۲	۵/۰۹	۷/۰۶	سرمایه (میلیون ریال)

سطح زیرکشت، سود و اشتغال نیز هرکدام با حل یک مدل LP بسته آمدۀ‌اند. حدود مجاز انحراف از آرمان‌ها هم برابر با درصدی از سطوح آرمانی یا موجودی منابع محاسبه می‌شوند که این میزان را می‌توان با توجه وضعیت آنها در الگوی فعلی، شرایط، موجودی‌ها و نیازهای متفاوت در ماههای مختلف و وضعیت جامعه تعیین نمود. این شرایط و اقتضایات (Sensitivity Analysis) رابه‌کمک تحلیل حساسیت (Sensitivity Analysis) مدل‌های LP که برای تعیین مقادیر آرمانی اهداف تدوین و حل می‌شوند نیز می‌توان تا اندازه‌ای تشخیص داد.

۳. معرفی پارامترهای فازی، توابع عضویت و تدوین مدل فازی تحقیق

همانگونه که در قسمت‌های قبل اشاره شد، بیان فازی اهداف و محدودیت‌ها به کمک توابع عضویت مستلزم در نظر گرفتن مقادیری به عنوان سطوح آرمانی (برای اهداف) و مقادیر سمت راست (برای محدودیت‌ها) و نیز حدودی بیانگر حد مجاز از انحراف از این مقادیر می‌باشد. به این ترتیب هرکدام از این اهداف و محدودیت‌ها را می‌توان یک آرمان فازی‌در نظر گرفت. جدول (۲) این مقادیر را نشان می‌دهد. سمت راست محدودیت‌ها همان موجودی منابع هستند و سطوح آرمانی اهداف حداقل‌سازی

جدول (۲) توصیف آرمان‌های فازی (سطوح آرمانی، مقادیر سمت راست و حدود انحراف مجاز مربوط به آنها)

حدود انحراف مجاز از آرمان‌ها (d _k و d _b)		سطوح آرمانی (g _i) و مقادیر سمت راست (b _i)	آرمان‌های فازی
بالا	پایین		
---	۲۰۰۰	۱۴۰۰۰	سطح زیرکشت
---	۱۰۰۰۰	۲۰۵۹۶۸	سود خالص
---	۵۰۰۰۰	۳۹۹۴۵۵	ایجاد اشتغال

---	۱۰۰	.	تناوب زراعی	
۵۰۰۰	---	۵۹۸۴۸	نیاز آبی (مهر)	
.	.	.	.	
۱۰۰۰۰	---	۱۰۲۶۳۷	نیاز آبی (شهریور)	
۳۰۰۰	---	۵۸۰۰۰	نیاز نیروی کار (مهر)	
.	.	.	.	
۴۰۰۰	---	۵۸۰۰۰	نیاز نیروی کار (شهریور)	
۳۰۰۰۰	---	۱۵۰۰۰	سرمایه	

۳. آرمان‌های فازی اهداف مسئله

با توجه به مدل (۶) و داده‌های جدول (۱)، آرمان‌های فازی حداکثر سطح زیرکشت، حداکثر سود خالص برای کشاورزان و حداکثر اشتغال کشاورزی عبارت خواهند بود از:

مطابق روش محمد (۱۹۹۷) به عنوان

متداول‌تری تحقیق، عکس حدود انحراف مجاز هر کدام از آرمان‌های فازی فوق به عنوان وزن آنها (w_{2i} و w_{1k}) در تدوین مدل نهایی خواهند بود. بنابراین توابع عضویت و درنتیجه آرمان‌های فازی اهداف و محدودیت‌های مسئله بصورت زیر خواهند بود.

$$x_1 + x_2 + x_3 + x_4 + x_5 + x_6 + x_7 + x_8 \leq 14000 \quad (V)$$

$$8.89x_1 + 7.01x_2 + 22.48x_3 + 11.04x_4 + 30.81x_5 + 9.87x_6 + 51.77x_7 + 19.76x_8 \geq 205968 \quad (VI)$$

$$22.39x_1 + 19.39x_2 + 71.1x_3 + 32.3x_4 + 37.29x_5 + 84.2x_6 + 140.75x_7 + 137.3x_8 \geq 399455 \quad (VII)$$

توابع عضویت مربوط به این آرمان‌ها نیز با توجه به رابطه (۳) و پارامترهای جدول (۲) بصورت زیر تعریف می‌شوند:

$$\mu_{11} = 1 - 1/2000 (14000 - x_1 - x_2 - x_3 - x_4 - x_5 - x_6 - x_7 - x_8) \quad (VIII)$$

$$\mu_{12} = 1 - 1/10000 (205968 - 8.89x_1 - 7.01x_2 - 22.48x_3 - 11.04x_4 - 30.81x_5 - 9.87x_6 - 51.77x_7 - 19.76x_8) \quad (IX)$$

$$\mu_{13} = 1 - 1/50000 (399455 - 22.39x_1 - 19.39x_2 - 71.1x_3 - 32.3x_4 - 37.29x_5 - 84.2x_6 - 140.75x_7 - 137.3x_8) \quad (X)$$

به معادلات (۵) پس از ساده کردن و انجام محاسبات لازم مطابق زیر در مدل نهایی فازی، با توجه

نهایتاً آرمان‌های عضویت مربوط به هر کدام از این توابع در مدل برنامه‌ریزی آرمانی فازی، وارد می‌شوند:

$$0.0005 (x_1 + x_2 + x_3 + x_4 + x_5 + x_6 + x_7 + x_8) + n_{11} - p_{11} = 7 \quad (XI)$$

$$0.0001 (8.89x_1 + 7.01x_2 + 22.48x_3 + 11.04x_4 + 30.81x_5 + 9.87x_6 + 51.77x_7 + 19.76x_8) + n_{12} - p_{12} = 20.6 \quad (14)$$

$$0.00002 (22.39x_1 + 19.39x_2 + 71.1x_3 + 32.3x_4 + 37.29x_5 + 84.2x_6 + 140.75x_7 + 137.3x_8) + n_{13} - p_{13} = 8 \quad (15)$$

آبی محصولات و محدودیت‌سرمایه، همگی بصورت فازی لحاظ شده‌اند. برای مثال بیان فازی محدودیت‌های تناوب زراعی، نیاز نیروی کار و نیاز آبی شهریورماه و سرماهی، بر اساس داده‌های جداول (۱) و (۲) به ترتیب عبارتند از:

۳.۲. آرمان‌های فازی محدودیت‌های مسئله

به جز دو محدودیت زمین زراعی در هر کدام از فصل‌های بهار و پاییز که بصورت قطعی در نظر گرفته شده‌اند، بقیه محدودیت‌های مربوط به تناوب زراعی، محدودیت‌های ماهانه نیاز نیروی کار و نیاز

$$x_1 + x_2 - x_3 - x_4 - x_5 - x_6 - x_7 + x_8 \geq 0 \quad (16)$$

$$14x_3 + 4x_4 + 11.33x_5 + 14.6x_6 + 10.1x_7 + 2.26x_8 \leq 58000 \quad (17)$$

$$28.06x_3 + 19.1x_4 + 20.01x_5 + 12.6x_6 + 15.58x_7 \leq 102637 \\ 6.06x_1 + 5.59x_2 + 23.02x_3 + 12.96x_4 + 21.04x_5 + 16.53x_6 \quad (18)$$

$$+ 48.23x_7 + 35.49x_8 \leq 150000 \quad (19)$$

معادلات توابع عضویت مربوط به این محدودیت‌ها نیز با توجه به رابطه (۴) و پارامترهای جدول (۲) بصورت زیر تعریف می‌شوند:

$$\mu_{21} = 1 - 1/100 (0 - x_1 - x_2 + x_3 + x_4 + x_5 + x_6 + x_7 - x_8) \quad (20)$$

$$\mu_{22} = 1 - 1/4000 (14x_3 + 4x_4 + 11.33x_5 + 14.6x_6 + 10.1x_7 + 2.26x_8 - 58000) \quad (21)$$

$$\mu_{23} = 1 - 1/10000 (28.06x_3 + 19.1x_4 + 20.01x_5 + 12.6x_6 + 15.58x_7 - 102637) \quad (22)$$

$$\mu_{24} = 1 - 1/30000 (6.06x_1 + 5.59x_2 + 23.02x_3 + 12.96x_4 + 21.04x_5 + 16.53x_6 + 48.23x_7 + 35.49x_8 - 150000) \quad (23)$$

ساده کردن و انجام محاسبات بصورت زیر وارد می‌شوند:

آرمان‌های عضویت این توابع در مدل برنامه‌ریزی آرمانی فازی نهایی نیز با توجه به معادلات (۶) پس از

$$0.01 (x_1 + x_2 - x_3 - x_4 - x_5 - x_6 - x_7 + x_8) + n_{21} - p_{21} = 0 \quad (24)$$

$$24.2 - 0.00025 (14x_3 + 4x_4 + 11.33x_5 + 14.6x_6 + 10.1x_7 + 2.26x_8) + n_{22} - p_{22} = 1 \quad (25)$$

$$11.26 - 0.0001 (8.06x_3 + 19.1x_4 + 20.01x_5 + 12.6x_6 + 15.58x_7) + n_{23} - p_{23} = 1 \quad (26)$$

$$6 - 0.000033 (6.06x_1 + 5.59x_2 + 23.02x_3 + 12.96x_4 + 21.04x_5 + 16.53x_6 + 48.23x_7 + 35.49x_8) + n_{24} - p_{24} = 1 \quad (27)$$

نیز تدوین و حل گردید. در ادامه این قسمت، پس از معرفی الگوهای کشت مدل‌های مختلف، ابتدا نتایج مدل FGP را با نتایج بهینه‌سازی‌های منفرد LP مقایسه می‌کنیم و سپس نتایج مقایسه‌ای دومدل آرمانی فازی و قطعی را آورده و به علاوه هرکدام را با شرایط موجود و الگوی کشت فعلی منطقه نیز مقایسه خواهیم کرد تا به این ترتیب بهینه بودن یا نبودن الگوی فعلی بهره‌برداری از منابع تولید زراعی منطقه نیز آزمون گردد.

۴. زمین و محصول

از مجموع ۱۴۵۰۰ هکتار اراضی زراعی قابل کشت منطقه، در الگوی کشت فعلی ۱۴۱۰۰ هکتار و در دو الگوی حاصل از مدل‌های آرمانی قطعی و فازی نیز به ترتیب ۱۰۸۹۰ و ۱۴۰۰۰ هکتار در مجموع دو فصل زراعی بهار و پاییز زیر کشت می‌رود. این میزان در بهینه‌سازی‌های منفرد برای حداکثرسازی اهداف سطح زیرکشت، سود و اشتغال، به منظور بدست آوردن مقادیر آرمانی آنها نیز به ترتیب برابر با ۱۰۶۴۱/۵ ۱۰۸۵۲، ۱۰۹۳۱/۵ هکتار بدست آمده است. جدول شماره (۳) ترکیب و سطوح زیرکشت محصولات منطقه را در الگوی فعلی، مدل‌های LP و الگوهای حاصل از مدل‌های آرمانی نشان می‌دهد.

به همین ترتیب معادلات آرمان‌های عضویت بقیه محدودیت‌های ماهانه نیاز آبی و نیاز نیروی کار نیز با توجه به موجودی‌ها و مقادیر مجاز انحراف از آنها (مطابق جدول ۲) بصورت فازی بدست می‌آیند.

۴. نتایج و بحث

با بدست آوردن معادلات آرمان‌های فازی برای اهداف سه‌گانه حداکثرسازی سطح زیرکشت، سود خالص یا بازده برنامه‌ای و ایجاد اشتغال در بخش کشاورزی منطقه و نیز محدودیت‌هایی در رابطه با تنابض زراعی و فصلی بودن^۱ کشت محصولات، نیازهای ماهانه آب و نیروی کار محصولات و محدودیت سرمایه، مدل نهایی برنامه‌ریزی آرمانی فازی تحقیق شامل ۸ متغیر تصمیم، ۵۴ متغیر انحرافی (ثبت و منفی)، ۲ محدودیت قطعی (محدودیت زمین در هرکدام از فصل‌های زراعی) و ۲۷ آرمان عضویت فازی (۳ هدف، ۱۲ محدودیت ماهانه نیروی کار، ۱۰ محدودیت ماهانه نیاز آبی و ۲ محدودیت تنابض زراعی و سرمایه) تدوین و در محیط LINDO حل گردید. همانگونه که قبلًا نیز اشاره شد، مقادیر آرمانی اهداف سود و اشتغال با حل مدل‌های LP جدأگانه‌ای برای حداکثرسازی آنها بدست آمدند. به منظور درک بهتر نتایج حاصل از مدل آرمانی فازی فوق و برتری آن نسبت به راه حل‌های قطعی (غیر فازی)، مدل برنامه‌ریزی آرمانی مسئله مورد مطالعه در حالت قطعی

1- Seasonality

جدول (۳) ترکیب و سطح زیرکشت محصولات منطقه در مدل‌های LP و GP (هکتار)

مدل‌های برنامه‌ریزی آرمانی (FGP)		بهینه‌سازی‌های منفرد (مدل‌های LP)			الگو محصول
فازی (GP)	قطعی	اشتغال	سود خالص	زمین	
۸۷۰۹	۵۷۵۹	۵۶۱۸	۵۹۱۲	۵۸۷۸/۵	گندم
.	جو
.	.	.	.	۳۴۱	برنج
.	۲۱۰	.	.	۲۱۲	ذرت دانه‌ای
۳۷۶۰	۳۹۱۴	۳۸۰۹	۴۱۱۷/۵	۴۰۷۳	ذرت علوفه‌ای
۷۴۰	۵۸۵/۵	۶۹۰/۵	۳۸۲/۵	۴۲۷	یونجه
۷۹۱	۴۲۲	۴۵۶	۴۴۰	.	سیب‌زمینی
.	.	۷۸	.	.	پیاز پاییزه
۱۴۰۰۰	۱۰۸۹۰/۵	۱۰۶۴۱/۵	۱۰۸۵۲	۱۰۹۳۱/۵	جمع

باعث می‌شود که میزان موجودی منابع (بخصوص در مورد منابع آب که با در نظر گرفتن راندمان‌های ۳۵ و ۴۰ درصد برای آب‌های سطحی و زیرزمینی محاسبه شده‌اند)، مجموع زمین‌های زیرکشت را در مقایسه با الگوی فعلی و همچنین الگوی مدل FGP محدود سازد. در نتیجه میزان دستیابی به هر کدام از اهداف تعريف شده نیز با توجه به ترکیب محصولات در الگوهای بدست آمده کاهش خواهد یافت. جدول شماره (۴) بر اساس داده‌های جداول شماره (۱) و (۳)، ماتریس بازدهی (Pay-off Matrix) این اهداف و میزان دستیابی جداگانه آنها را در نتیجه بهینه‌سازی‌های منفرد در مقایسه با دستیابی همزمان آنها در نتیجه رهیافت FGP نشان می‌دهد.

مطابق نتایج جدول فوق با حل مدل‌های یک‌هدفه و چند‌هدفه مختلف، بیشترین مقدار سطح زیرکشت از مدل برنامه‌ریزی آرمانی فازی (FGP) و برابر با ۱۴۰۰ هکتار بدست می‌آید و در هیچ‌کدام از دیگر مدل‌های LP و GP این مقدار به ۱۱۰۰ هکتار هم نمی‌رسد. این در حالی است که در تدوین مدل FGP به میزان ۲۰۰۰ هکتار کمتر از مقدار آرمانی ۱۴۰۰ هکتار برای هدف سطح زیرکشت، به عنوان انحراف مجاز نیز در نظر گرفته شده است.

۴.۲. مقایسه رهیافت FGP و مدل‌های LP در دستیابی‌های همزمان و جداگانه به اهداف همانگونه که ملاحظه شد، در نظر گرفتن محدودیت‌های مسئله بصورت نامعنطف و قطعی

جدول (۴) میزان دستیابی به اهداف تحقیق در مدل‌های LP و مدل برنامه‌ریزی آرمانی فازی (FGP)

٪ افزایش نسبت به LP مربوطه	رهیافت FGP	بهینه‌سازی‌های LP برای حداکثرسازی اهداف:			الگو هدف
		اشتغال	سود	سطح	
۲۸/۰۷	۱۴۰۰	۱۰۶۴۱/۵	۱۰۸۵۲	۱۰۹۳۱/۵	سطح زیرکشت (هکتار)
۱۷/۲۶	۲۴۱۵۲۲/۵	۱۹۹۰۶۵/۳۵	۲۰۵۹۱۷/۹۳	۱۹۱۹۶۹/۶۵	سود خالص (میلیون‌ریال)
۲۷/۳۸	۵۰۸۸۴۶/۷۲	۳۹۹۴۸۳/۱۳	۳۸۰۰۴۷/۷۶	۳۵۰۵۴۷/۹	ایجاد اشتغال (نفر - روز)

و میزان اختصاص زمین به هر کدام از محصولات
دارند.

۴.۳. مقایسه ترکیب کشت و دستیابی به اهداف در الگوی فعلی و مدل‌های GP و FGP

در ادامه مقایسه نتایج رهیافت FGP با نتایج بهینه‌سازی‌های منفرد LP، در این قسمت به مقایسه نتایج مدل برنامه‌ریزی آرمانی فازی با مدل برنامه‌ریزی قطعی پرداخته و هر دو را با الگوی کشت فعلی منطقه نیز برای آزمون بهینه بودن یا نبودن آن مقایسه می‌کنیم.

جدول شماره (۵) ترکیب و سطوح کشت محصولات در این دو مدل را همراه با میزان افزایش یا کاهش هر کدام نسبت به وضعیت الگوی فعلی نشان می‌دهد.

جدول (5) سطح زیرکشت محصولات در مدل‌های آرمانی و میزان تغییر هر کدام نسبت به الگوی فعلی

رهیافت FGP		مدل GP		الگوی فعلی الگوی فعلی	الگو محصول
% افزایش (کاهش)	سطح	% افزایش (کاهش)	سطح		
+۴۵/۱۵	۸۷۰۹	-۴/۰۱	۵۷۵۹	۶۰۰۰	گندم
-۱۰۰	۰	-۱۰۰	۰	۹۵۰	جو
-۱۰۰	۰	-۱۰۰	۰	۵۰۰	برنج
-۱۰۰	۰	-۴۷/۰	۲۱۰	۴۰۰	ذرت دانه‌ای
-۶	۳۷۶۰	-۲/۱۵	۳۹۱۴	۴۰۰۰	ذرت علوفه‌ای
-۳۸/۳۳	۷۴۰	-۵۱/۲	۵۸۵/۵	۱۲۰۰	یونجه
+۱۲۶	۷۹۱	+۲۰/۰۷	۴۲۲	۳۵۰	سیب‌زمینی
-۱۰۰	۰	-۱۰۰	۰	۷۰۰	پیاز پاییزه
-۰/۷	۱۴۰۰۰	-۲۲/۷۶	۱۰۸۹۰/۵	۱۴۱۰۰	جمع

را در منطقه داشته و در عين حال از کمترین میزان
صرف آب منطقه نیز برخوردارند. برنج گرچه سومین
محصول پردرآمد منطقه است اما از نظر ایجاد اشتغال
در ردههای میانی قرار دارد و بعلاوه بیشترین میزان
صرف آب را نیز در واحد سطح دارا میباشد.
وضعیت دو محصول پیاز و سیبزمینی در الگوی
کشت منطقه نیز طی چند سال گذشته حاکی از رقابت
بن، آنها در تخصص، زمانی باشد و بعاراتی، از

۲۸ درصدی سطح زیرکشت در رهیافت FGP افزایش کشته است که فقط ۵۰۰ هکتار از کل زمین‌های قابل کشت منطقه کمتر است) نسبت به مدل خطی حداکثرسازی سطح زیرکشت، باعث شده است تا میزان عایدی اقتصادی و ایجاد اشتغال نیز در رهیافت FGP به ترتیب بیشتر از ۱۷ و ۲۷ درصد نسبت به سود و اشتغال حاصل از مدل‌های LP حداکثرسازی منفرد این اهداف، افزایش داشته باشد. این در حالی است که وضعیت زمین، سود و اشتغال ناشی از الگوی GP تفاوت چندانی با الگوهای LP ندارد. بنابراین بنظر می‌رسد محدودیت‌های منابع تولید کشاورزی نقش تعیین‌کننده‌تری نسبت به توابع هدف در ترکیب کشت

همانگونه که ملاحظه می‌شود، با در نظر گرفتن همزمان اهداف ذکر شده در هر دو الگوی قطعی و فازی مدل‌های آرمانی، جو، برنج و پیاز حذف می‌شوند و در الگوی فازی ذرت دانه‌اینیز حذف می‌شود. جو به نفع گندم حذف شده است بطوریکه سطح زیرکشت گندم از مجموع سطوح زیرکشت گندم و جو در الگوی فعلی بیشتر می‌باشد. این دو محصول کمترین میزان ایجاد درآمد و استعمال

به اهداف سود و استغال را نیز در پی خواهد داشت. اما در مقابل، ترکیب سطح زیرکشت محصولات در مدل آرمانی فازی نسبت به وضع موجود به گونه‌ای تغییر کرده است که مجموع آن اختلاف بسیار ناچیزی با آن دارد و با آنکه میزان دستیابی به اهداف سود و استغال چندان تغییری نکرده اما در مقایسه با GP بهبود زیادی داشته‌اند. بر اساس داده‌های جدول (۱) و نتایج جدول (۵)، مجموع سطح زیرکشت، سود خالص و میزان نفر-روز استغال ایجاد شده از هر کدام از الگوهای بهره‌برداری بهینه مدل‌های آرمانی قطعی و فازی و الگوی فعلی منطقه به شرح جدول شماره (۶) می‌باشد.

منحنی‌های تار عنکبوتی (Cob-Web Curves) پیروی می‌کند. بنابراین در صورتیکه داده‌های هزینه و درآمد چندین سال متوالی این محصولات در دسترس باشد، افزودن محدودیت‌هایی در رابطه با ریسک این محصولات به مدل، به نتایج منطقی‌تری می‌انجامد. سیب‌زمینی و ذرت علوفه‌ای پربازده‌ترین محصولات منطقه بوده و مصرف آب زیادی هم ندارند. علاوه بر سیب‌زمینی بیشترین سهم ایجاد استغال زراعی را نیز در منطقه دارد. در مجموع برای حصول نسبی بهینگی در مدل برنامه‌ریزی آرمانی قطعی، بیش از ۳۲۰۰ هکتار از سطح زیرکشت محصولات در مقایسه با وضع موجود کاسته شده است که اگرچه باعث کاهش هزینه‌ها و مصرف آب می‌شود، کاهش میزان دستیابی

جدول (۶) میزان دستیابی به اهداف سه‌گانه تحقیق در الگوی فعلی و مدل‌های آرمانی

FGP افزایش نسبت به GP	FGP رهیافت		GP مدل		الگوی فعلی	الگو هدف
	% افزایش(کاهش)	میزان	% افزایش(کاهش)	میزان		
+۲۸/۵	-۰/۷	۱۴۰۰	-۲۲/۷۶	۱۰۸۹۰/۵	۱۴۱۰	سطح زیرکشت (هکتار)
+۱۹/۷	-۰/۴۸	۲۴۱۵۲۲/۵	-۱۶/۸۸	۲۰۱۷۳۲	۲۴۲۶۹۱	سود خالص (میلیون‌ریال)
+۳۰/۳	-۱۴/۷۴	۵۰۸۸۴۶/۲	-۳۴/۶	۳۹۰۳۷۵/۷	۵۹۶۸۰۳	ایجاد استغال (نفر - روز)

میزان دستیابی به اهداف فوق، میزان مصرف آب و سرمایه را نیز در این دو حالت، چنانچه جدول شماره (۷) نشان می‌دهد، با هم مقایسه نماییم.

بطوریکه ملاحظه می‌شود برتری رهیافت FGP بر GP (مشابه مدل‌های LP) کاملاً مشهود است. بهینه نبودن الگوی کشت فعلی نیز در مقایسه با الگوی هنگامی واضح‌تر قابل درک می‌شود که علاوه بر FGP

جدول (۷) مقایسه میزان مصرف آب و سرمایه در الگوی کشت فعلی و رهیافت FGP

٪ کاهش	FGP رهیافت	الگوی فعلی	الگو محدودیت
۱۰/۷۴	۷۸۱۵۸۴/۷	۸۷۶۵۳۹	۱۰۳m ^۳
۱۰/۶۹	۱۸۲۲۶۹	۲۰۴۰۸۴	سرمایه (میلیون‌ریال)

همواره جزء لاینکسی از برنامه‌ریزی‌ها و تصمیم‌گیری‌های زراعی است. در مسئله تحقیق حاضر، هم مقادیر مطلوب و بهینه‌ای که برای اهداف محاسبه شد و هم مقادیر سمت راست محدودیت‌ها که بیانگر میزان موجودی منابع هستند، بصورت منعطف و با قبول اندازه‌های متفاوتی از انحراف و عدول در نظر گرفته شدند و مدل برنامه‌ریزی آرمانی مربوطه بصورت فازی (هم در رابطه با اهداف و هم در رابطه با محدودیت‌ها) تدوین و حل گردید. مقایسه نتایج حاصل از سناریوهای مختلف برنامه‌ریزی‌های خطی یک‌هدفه و چندهدفه (برنامه‌ریزی‌های آرمانی قطعی و فازی) حاکی از برتری قابل ملاحظه رهیافت برنامه‌ریزی آرمانی فازی بر بهینه‌سازی‌های منفرد برنامه‌ریزی خطی و حتی برنامه‌ریزی آرمانی در حالت قطعی می‌باشد. همچنین مقایسه میزان دستیابی به اهداف و نیز مصرف منابع تولیدی برای این منظور در الگوی کشت فعلی منطقه با رهیافت برنامه‌ریزی آرمانی فازی نیز برتری آنرا به وضوح نشان می‌دهد که همچنین دلیلی بر بهینه نبودن وضعیت موجود بهره‌برداری از منابع آب و خاک منطقه نیز می‌باشد. الگوی فعلی کشت منطقه شامل محصولات گندم، جو، برنج، ذرت دانه‌ای و علوفه‌ای، یونجه، سیب‌زمینی و پیاز می‌باشد. تغییر در این الگو در رهیافت برنامه‌ریزی آرمانی شامل حذف محصولاتی نظیر جو، برنج، ذرت دانه‌ای و پیاز، کاهش سطح زیرکشت یونجه و افزایش سطح زیرکشت گندم و سیب‌زمینی بگونه‌ای بوده است که مجموع سطح زیرکشت در این دو الگو تقریباً به یک اندازه است. لازم بذکر است که در چند سال اخیر سازمان آب منطقه‌ای با کشت برنج در منطقه مخالفت می‌کند و مرکز خدمات کشاورزی نیز با توجه به وضعیت منابع آب منطقه، کشت برنج و ذرت دانه‌ای را به کشاورزان

بنابراین ملاحظه می‌شود که با تغییر الگوی کشت منطقه مطابق با نتایج رهیافت FGP، علاوه بر آنکه سطح زیرکشت و بازده برنامه‌ای تغییر چندانی نمی‌کند و تنها از میزان اشتغال در حدود ۱۵ درصد کاسته می‌شود، میزان مصرف آب و سرمایه نیز هرکدام در حدود ۱۱ درصد کمتر خواهد شد. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که وضع موجود بهره‌برداری از منابع آب و خاک منطقه بهینه نمی‌باشد و نتایج فوق مبین بهینگی به مرتب بیشتر الگوی حاصل از رهیافت برنامه‌ریزی آرمانی فازی (FGP) نسبت به الگوی کشت فعلی منطقه است. به علاوه با توجه به داده‌های جدول شماره (۱) بهبود وضعیت بهره‌برداری (پایداری) از منابع آب منطقه را در نتیجه پیروی از الگوی FGP، بصورت ماهانه نیز می‌توان محاسبه نمود.

۵. خلاصه و نتیجه‌گیری

در مقاله حاضر، بهینه‌سازی الگوی کشت و برنامه‌ریزی محصول زارعین منطقه روستایی برآن شمالی در شرق شهر اصفهان در شرایط عدم قطعیت مورد مطالعه قرار گرفت. اهداف اقتصادی- اجتماعی حداکثرسازی سطح زیرکشت، سود خالص و ایجاد اشتغال هرکدام جداگانه و به کمک مدل‌های برنامه‌ریزی خطی بهینه گردید و الگوهای کشت نظیر بدست آمد. محدودیت‌های مسئله نیز شامل زمین، فصلی بودن فعالیت‌ها، نیروی کار، آب و سرمایه بوده است. در ادامه برای در نظر گرفتن همزمان هر سه هدف فوق و لحاظ نمودن محدودیت‌های مذکور (که بخصوص در مورد منابع حیاتی و کمیاب آب نقش اساسی در تعیین الگوی کشت و دستیابی به اهداف دارد)، رهیافت چندمعیاره برنامه‌ریزی ریاضی آرمانی در دو حالت قطعی (دقیق) و فازی (نادقيق) مورد استفاده قرار گرفت. عدم قطعیت و عبارتی نادقيق بودن

- use planning in agricultural system, Omega, 33: 391– 398.
- Chanas S. and Kuchta D. 2002. Fuzzy goal programming - one notion, many meanings. *Control and Cybernetics* 31 (4): 871–890.
- Charnes A. and Cooper W.W. 1961. *Management Models and Industrial Applications of Linear Programming*. Wiley, New York.
- Chen L.H. and Tsai F.C. 2001. Fuzzy goal programming with different importance and priorities. *European Journal of Operational Research* 133: 548–556.
- Derijani, A. and M. Koupahi. 2002. Application of crisp and goal programming technique in optimization of agricultural production. In: Proceeding of 3th Iranian Agricultural Economics Conference. Mashhad, Iran.
- Farshi, A., M. Shariati, R. Jarollahi, M. Ghaemi, M. Shahabi Far and M. M. Tavallaei. 1997. Estimation of main crops irrigation water requirement in Iran. Agricultural Education Press. Karaj, Iran.
- Ghasemi, A. 2003. Planning of irrigated agricultural production in northern Fars province under uncertainty; fuzzy approach. PhD Thesis. Tarbiat Modares university. Tehran, Iran.
- Hannan E.L. 1981. On fuzzy goal programming. *Decision Sciences* 12: 522– 531.
- Guptaa A.P., Harboeb R. and Tabucanonc M.T. 2000. Fuzzy multiple-criteria decision making for crop area planning in Narmada river basin. *Agricultural Systems*, 63: 1-18.
- Ignizio J.P. 1982. On the rediscovery of fuzzy goal programming. *Decision Sciences* 13: 331-336.
- Itoh T., Ishii H. and Nanseki T. 2003. A model of crop planning under uncertainty in agricultural management, *Int. J. of Production Economics*, 81-82: 555-558.
- Keramatzadeh, A., A. H. Chizari and A. Mirzaei. 2006. Determination of agricultural water economical value using agriculture and horticulture integration model of optimal cropping pattern; Case of Barzoo Shirvan dam. *Agricultural Economics and Development* 54: 35-60.
- Kim J.S. and Whang K.S. 1998. A tolerance approach to the fuzzy goal programming problems with unbalanced triangular membership function. *European Journal of Operational Research* 107: 614–624.
- توصیه نمی‌کند. بر اساس اطلاعات هزینه و درآمد و همچنین ضرائب فنی نیاز آبی و نیروی کاری محصولات عملده منطقه، یونجه پس از برنج و چغندرقند بیشترین میزان مصرف آب و همزمان کمترین بازده اقتصادی را نیز پس از گندم و جو در واحد سطح دارا بوده و در مقابل سیبزمینی با مصرف آب به مراتب کمتر، پربازده‌ترین محصول منطقه در واحد سطح می‌باشد. همچنین گندم و جو با کمترین میزان مصرف آب، کمترین بازده اقتصادی و ایجاد اشتغال را نیز در بین محصولات منطقه داشته‌اند.
- ## ۶. منابع
- Alizaseh, A. and G. Kamali. 2007. Irrigation water requirements of crops in Iran. Emam Reza University press, Mashhad, Iran.
- Amini Fasakhodi, A. 2005. Application of fuzzy logic inference in regional planning and development studies. *Knowledge and Development* 17: 39-61.
- Amini Fasakhodi, A. 2006. Evaluation of decision making units; using group fuzzy preference programming model. *University of Isfahan Journal of Humanities* 20 (1): 211-230.
- Amini Fasakhodi, A., Nouri, S.H. and Hejazi, S.R., 2009. Determining optimal cropping pattern in the east region farming lands of Isfahan, using goal programming approach. *Agriculture and Economics* 4 (2): 175-197.
- Asadpour, H. 2003. Application of crisp and fuzzy linear goal programming model in economical studing f agricultural policies; Case of eastern Mazandaran province. PhD Thesis. Tarbiat Modares university. Tehran, Iran.
- Asadpour, H., S. Khalilian and G. Peikani. 2005. Thery and application of fuzzy linear goal programming model in optimization of cropping pattern. *Agricultural Economics and Development (Issue of Productivity and Efficiency)*: 307-338.
- Bellman R.E. and Zadeh L.A. 1970. Decision-making in a fuzzy environment. *Management Science* 17 (4), B141-B164.
- Biswas A. and Pal B.B. 2005. Application of fuzzy goal programming technique to land

- Wierzbicki, A.P. (Eds.). Interactive Decision Analysis. Springer. Berlin, 105–112.
- Sharma D.K., Ghosh D. and Alade.J.A. 2006. A fuzzy goal programming approach for regional rural development planning, *Applied Mathematics and Computation*, 176: 141–149.
- Tiwari R.N., Dharmar S. and Rao J.R. 1987. Fuzzy goal programming - An additive model. *Fuzzy Sets and Systems* 24: 27–34.
- Wang H.F. and Fu C.C. 1997. A generalization of fuzzy goal programming with preemptive structure. *Computers and Operations Research* 24 (9): 819–828.
- Yaghoobi M.A. and Tamiz M. 2007. A method for solving fuzzy goal programming problems based on MINMAX approach. *European Journal of Operational Research* 177: 1580–1590.
- Yang T., Ignizio J.P. and Kim H.J. 1991. Fuzzy programming with nonlinear membership functions: piecewise linear approximation, *Fuzzy Sets and Systems* 41: 39–53.
- Zimmermann H-J. 1978. Fuzzy programming and linear programming with several objective functions. *Fuzzy Sets and Systems* 1:45–55.
- Mohamed R.H. 1997. The relationship between goal programming and fuzzy programming. *Fuzzy Sets and Systems* 89(2): 215–222.
- Montero Riquelme F.J. and Ramos A.B. 2005. Land and water use management in vine growing by using geographic information systems in Castilla-La Mancha, Spain. *Agricultural Water Management*, 77: 82–95.
- Narasimhan R. 1980. Goal programming in a fuzzy environment. *Decision Sciences* 11: 325–336.
- Narasimhan R. 1981. On fuzzy goal programming - some comments. *Decision Sciences* 12: 532–538.
- Rao S.S., Sundararaju K., Prakash B.G. and Balakrishna C. 1992. Fuzzy goal programming approach for structural optimization, *AIAA J.* 30 (5): 425–432.
- Rubin P.A. and Narasimhan R. 1984. Fuzzy goal programming with nested priorities. *Fuzzy Sets and Systems* 14 (2): 115–129.
- Sahoo B., Lohani A.K. and Sahu R.K. 2006. Fuzzy Multiobjective and Linear Programming Based Management Models for Optimal Land-Water-Crop System Planning. *Water Resource Management*, 20: 931–948.
- Sakawa M. 1984. Interactive fuzzy decision making for multiobjective nonlinear programming problems. in: Grauer, M.,

Planning and Optimal Allocation of Agricultural Production Resources under Uncertainty; Application of Multi-Objective Fuzzy Goal Programming approach

A. Amini

Received: August 21, 2011/ Accepted: April 8, 2012, 25-28 P

Extended Abstract

1- Introduction

Uncertainty is an unavoidable aspect of decisions in agricultural planning. Inclusion of uncertainty in the optimization of crop planning and soil and water resources management has been provided by means of fuzzy mathematical programming approaches. Optimization procedures have been receiving much attention in agricultural economic research over several decades. LP is a single objective optimization technique and most of the farm planning problems are multi-objective in nature. Crop area planning or agricultural planning arenas involve multiple, conflicting and non-commensurable criteria and a satisfying decision is desired. Issues of risk, resources conservation and sustainability, environmental quality and social aspects of farming systems are as important as economic efficiency. It is clearly impossible to develop a single objective that satisfies all interests, all adversities and all political and social viewpoints. These are called multiple-criteria decision problems (MCDM), where the decision maker generally follows a satisfying solution rather than the maximization of objectives. Hence, decisions in the real world are often made on the basis of vague

information or uncertain data and are fuzzy rather than precise.

Purpose and scope

This paper attempts to offer a solution to a crop planning problem using GP philosophy in an imprecise context of goals and constraints. Thus, the general objective of the paper is to introduce the technique of fuzzy goal programming (FGP) as a tool for area allocation models considering various socio-economic and environmental conflicting objectives involved in managing agricultural systems. Crop planning and allocation of production resources was performed in a comprehensive and imprecise manner to consider the whole environmental and socio-economic aspects of the farming system of the region. To this aim, the maximization of total area allocated to crops, net return and labor employment were fuzzily considered as problem objectives in order to maintain the population in the system and its durability. Monthly water availabilities were also considered fuzzily as the main problem constraints with regard to the recent drought periods and hence the crucial role of water in the region's cropping pattern determination. Additionally, monthly labor force availability and requirements, seasonality (crop rotation), capital requirement, a lower bound constraints on fodder crops' cultivated area, and seasonal land availabilities are other fuzzy constraints of the problem.

2-Materials and methods

To simultaneously consider these multiple fuzzy objectives and fuzzy constraints (fuzzy

Author(s)

A. Amini(✉)

Assistant Professor of Geography and Rural Planning, Dept. of Geographical Sciences and Planning,
University of Isfahan.
E-mail address: a.amini@geo.ui.ac.ir

goals), the problem of the study has been modeled as a multi-objective fuzzy goal programming procedure. Therefore, the socio-economic aspects of the farming system were considered in terms of maximizing the net return and labor employment opportunities fuzzily to include uncertainty.

The study area consists of two rural districts located in the northern and southern parts of the Zayandeh-Roud river, the most important central river of Iran, with fertile alluvial lands, namely northrn Baraan and southern Baraan. Total arable lands of area are close to 27000 ha, of which about 26000 ha are currently allocated to 9 major crops cultivated in two cropping seasons under irrigation.

The data to formulate the study problem were collected by completing the standard cropping cost-benefit questionnaire, by interviewing the farmers and also experts of the Regional Center of Agricultural Services, and provided finally per unit of area. Monthly preparation of the irrigation water requirements (IWR) data was carried out by considering two major national available data bases in this field. Additional processing operations were then applied to calibrate them for the region, based on the climatological circumstances and crop calendar. Adding together these monthly requirements, the seasonal IWR coefficients were provided to calculate the total water consumption. The monthly water resources availabilities from both groundwater and surface sources were also computed using the records of the regional water organization of the Isfahan and additional detailed geostatistical processing operations in GIS environment.

3-Results and discussion

Quantitative analysis of the results showed the precedence of FGP, based on the simultaneous achievement to the objectives over the others. Expenditure and water consumption of the FGP pattern are also less than the existing pattern, despite the nearly equal cultivated area of them, which indicates non-optimality of existing resources utilization in study area. The crop-mix in the FGP pattern has been changed so that the crops barley, rice, corn and onion have been excluded, area of alfalfa decreased and wheat and potato have also been increased in area.

Under the framework of the proposed model, all the objective functions and different environmental and socio-economic constraints can imprecisely be incorporated and a proper cropping plan can be made without involving any computational difficulty. Applying the

multi-objective programming framework, the objectives of area, net return and employment maximization and the constraints of land, water, labor force and capital availability, rotation and a lower bound production are all fuzzily considered to determine an optimal cropping plan in a farming system. The comparison of the goal achievements and productive resources consumption in existing situations with the obtained goals of fuzzy multi-objective programming plan indicated the inoptimality of the current resources allocation and cropping pattern around the region. Changing the study rural region's existing pattern of cropping corresponding to the identified FGP results can help achieve considerable conservation of environmental and financial water and capital resources. Additionally, the income generation of the farming system is also increased as a result while the total area under cultivation remains unchanged. The only negligible drawback is that the employment rate is somewhat decreased. An extension of the investigated and applied fuzzy goal programming approach in agricultural systems planning for optimizing the ratio goal functions relating the outputs to the inputs may be one of the current research problems, which can be dealt with in the fields of fractional programming procedures.

References

- Alizaseh, A. and G. Kamali. 2007. Irrigation water requirements of crops in Iran. Emam Reza University press, Mashhad, Iran.
- Amini Fasakhodi, A. 2005. Application of fuzzy logic inference in regional planning and development studies. *Knowledge and Development* 17: 39-61.
- Amini Fasakhodi, A. 2006. Evaluation of decision making units; using group fuzzy preference programming model. *University of Isfahan Journal of Humanities* 20 (1): 211-230.
- Amini Fasakhodi, A., Nouri, S.H. and Hejazi, S.R., 2009. Determining optimal cropping pattern in the east region farming lands of Isfahan, using goal programming approach. *Agriculture and Economics* 4 (2): 175-197.
- Asadpour, H. 2003. Application of crisp and fuzzy linear goal programming model in

- economical studing f agricultural policies; Case of eastern Mazandaran province.PhD Thesis. Tarbiat Modares university. Tehran, Iran.
- Asadpour, H., S. Khalilian and G. Peikani. 2005. Thery and application of fuzzy linear goal programming model in optimization of cropping pattern. Agricultural Economics and Development (Issue of Productivity and Efficuency): 307-338.
- Bellman R.E. and Zadeh L.A. 1970. Decision-making in a fuzzy environment. Management Science 17 (4), B141-B164.
- Biswas A. and Pal B.B. 2005. Application of fuzzy goal programming technique to land use planning in agricultural system, Omega, 33: 391– 398.
- Chanas S. and Kuchta D. 2002. Fuzzy goal programming - one notion, many meanings. Control and Cybernetics 31 (4): 871–890.
- Charnes A. and Cooper W.W. 1961. Management Models and Industrial Applications of Linear Programming. Wiley, New York.
- Chen L.H. and Tsai F.C. 2001. Fuzzy goal programming with different importance and priorities. European Journal of Operational Research 133: 548–556.
- Derijani, A. and M. Koupahi. 2002. Application of crisp and goal programming technique in optimization of agricultural production. In: Proceeding of 3th Iranian Agricultural Economics Conference. Mashhad, Iran.
- Farshi, A., M. Shariati, R. Jarollahi, M. Ghaemi, M. Shahabi Far and M. M. Tavallaei. 1997. Estimation of main crops irrigation water requirement in Iran. Agricultural Education Press. Karaj, Iran.
- Ghasemi, A. 2003. Planning of irrigated agricultural production in northern Fars province under uncertainty; fuzzy approach. PhD Thesis. Tarbiat Modares university. Tehran, Iran.
- Hannan E.L. 1981. On fuzzy goal programming. Decision Sciences 12: 522–531.
- Guptaa A.P., Harboeb R. and Tabucanone M.T. 2000. Fuzzy multiple-criteria decision making for crop area planning in Narmada river basin. Agricultural Systems, 63: 1-18.
- Ignizio J.P. 1982. On the rediscovery of fuzzy goal programming. Decision Sciencies 13: 331-336.
- Itoh T., Ishii H. and Nanseki T. 2003. A model of crop planning under uncertainty in agricultural management, Int. J. of Production Economics, 81-82: 555-558.
- Keramatzadeh, A., A. H. Chizari and A. Mirzaei. 2006. Determination of agricultural water economical value using agriculture and horticulture integration model of optimal cropping pattern; Case of Barzoo Shirvan dam. Agricultural Economics and Development 54: 35-60.
- Kim J.S. and Whang K.S. 1998. A tolerance approach to the fuzzy goal programming problems with unbalanced triangular membership function. European Journal of Operational Research 107: 614–624.
- Mohamed R.H. 1997. The relationship between goal programming and fuzzy programming. Fuzzy Sets and Systems 89(2): 215–222.
- Montero Riquelme F.J. and Ramos A.B. 2005. Land and water use management in vine growing by using geographic information systems in Castilla-La Mancha, Spain. Agricultural Water Management, 77: 82–95.
- Narasimhan R. 1980. Goal programming in a fuzzy environment. Decision Sciences 11: 325-336.
- Narasimban R. 1981. On fuzzy goal programming - some comments. Decision Sciencies 12: 532-538.
- Rao S.S., Sundararaju K., Prakash B.G. and Balakrishna C. 1992. Fuzzy goal programming approach for structural optimization, AIAA J. 30 (5): 425-432.
- Rubin P.A. and Narasimhan R. 1984. Fuzzy goal programming with nested priorities. Fuzzy Sets and Systems 14 (2): 115–129.

- Sahoo B., Lohani A.K. and Sahu R.K. 2006. Fuzzy Multiobjective and Linear Programming Based Management Models for Optimal Land-Water-Crop System Planning. *Water Resource Management*, 20: 931–948.
- Sakawa M. 1984. Interactive fuzzy decision making for multiobjective nonlinear programming problems.in: Grauer, M., Wierzbicki, A.P. (Eds.). *Interactive Decision Analysis*.Springer. Berlin, 105–112.
- Sharma D.K., Ghosh D. and Alade.J.A. 2006. A fuzzy goal programming approach for regional rural development planning, *Applied Mathematics and Computation*, 176: 141–149.
- Tiwari R.N., Dharmar S. and Rao J.R. 1987. Fuzzy goal programming - An additive model. *Fuzzy Sets and Systems* 24: 27–34.
- Wang H.F. and Fu C.C. 1997. A generalization of fuzzy goal programming with preemptive structure. *Computers and Operations Research* 24 (9): 819–828.
- Yaghoobi M.A. and Tamiz M. 2007. A method for solving fuzzy goal programming problems based on MINMAX approach. *European Journal of Operational Research* 177: 1580–1590.
- Yang T., Ignizio J.P. and Kim H.J. 1991. Fuzzy programming with nonlinear membership functions: piecewise linear approximation, *Fuzzy Sets and Systems* 41: 39–53.
- Zimmermann H-J. 1978. Fuzzy programming and linear programming with several objective functions. *Fuzzy Sets and Systems* 1:45–55.